

ת"פ 63998/07/19 - מדינת ישראל נגד דרג'ה פנטה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 63998-07-19 מדינת ישראל נ' פנטה

כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ	בפני
מדינת ישראל	בעניין: המאשימה
	נגד
דרג'ה פנטה	הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד הדר פרשר

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ברק כהן

גזר דין

כתב האישום ורקע

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו במהלך שמיעת הראיות, בכתב אישום מתוקן בשתי עבירות של תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") ובשתי עבירות של חבלה במזיד ברכב, עבירה לפי סעיף 413 ה' לחוק.

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן ביום 02.07.19 השתתף הנאשם בהפגנה של יוצאי אתיופיה.

על פי האישום הראשון, במועד הנ"ל בשעה 22:30 בעת שנסעה המתלוננת עם רכבה ונעצרה בצומת כביש 40 לכיוון גדרה, היא הבחינה בנאשם ובשלושה אחרים אשר זהותם אינה ידועה למאשימה מכים בבחור וחובלים ברכבו. בתגובה היא צעקה לעברם שיחדלו ממעשיהם, או אז ניגשו הנאשם והאחרים לעבר רכב המתלוננת כאשר בדרכו לרכב המתלוננת אסף הנאשם לידי אבנים שהיו מונחות על הכביש וקילל את המתלוננת "יא בת זונה, אני אראה לך מה זה". בהמשך לכך החל הנאשם להטיח אבן שאחז בידו במכסה המנוע של הרכב מספר פעמים וגרם לחבלות בדמות שריטות, בעוד המתלוננת קראה לעברו לחדול ממעשיו בעוד האחרים זורקים אבנים לעבר רכבה ושורטים אותו באמצעות אבנים. בהמשך תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמה בכך שירק לעבר פניה ובנוסף ירק לעבר דלת רכבה. בהמשך לכך דלק הנאשם אחר רכב המתלוננת ואחר זרק אבן לעבר שמשת הרכב האחורית וניפץ אותה. במעשים אלה תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין וגרם לחבלה במזיד ברכבה.

על פי האישום השני, במועד הנ"ל בשעה 17:00 בעת שנסע המתלונן עם אחר שזהותו לא ידועה למאשימה ברכבו ונעצר בצומת גדרה, מיד ובסמוך לכך יצא המתלונן מהרכב לבדוק מדוע התנועה אינה זורמת במקום. בהמשך, יצא מהרכב גם האחר. או אז רצו לכיוון הרכב הנאשם ואחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה כשהם רעולי פנים ובידיהם מקלות והחלו להכות את האחר. מיד ובסמוך לכך הצליחו המתלונן ונהגים אחרים שהיו במקום להפריד בין האחר לנאשם והאחרים. בחלוף מספר דקות שבו הנאשם והאחרים לכיוון הרכב, במטרה להכות בשנית את האחר, או אז הכניס המתלונן את האחר לרכב דרך דלת הנוסע השמאלית האחורית. בנסיבות אלה הכו האחרים את המתלונן, אשר עמד בצידו השמאלי של הרכב, בכך שאחד מהם בעט בגבו של המתלונן ושני הכה בראשו. או אז ירק הנאשם אשר עמד מאחורי המתלונן אל תוך הרכב ופגע במשענת הראש של המושב הקדמי. כתוצאה ממעשיהם של הנאשם ואחרים כרע המתלונן לרצפת המקום. בהמשך עלו האחרים על גג הרכב והכו באמצעות מקלות על גבי פח הרכב ותלשו לוחית זיהוי הקדמית של הרכב. כתוצאה מהאירוע המתואר לעיל נגרמו למתלונן חבלות בדמות כאבים ושריטות מדממות במצחו, בידו השמאלית ובמותן. במעשיו המתוארים נקבע כי תקף הנאשם את המתלונן שלא כדין וכן פגע ברכבו שלא כדין ובמזיד.

טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם שמירה על זכות האדם לשלמות גופו, בטחון ורכוש.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל בגין כל אישום.

ב"כ מאשימה הפנתה לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ובתמיכה הפנתה לעדות שני המתלוננים, בדבר השפלתם והצלקות שהאירוע הותיר בהם. הנאשם היה אקטיבי באירועים ויכול היה לחדול בכל עת ממעשיו או למנוע מחבריו להמשיך לפגוע במתלוננים, ברם הנאשם בחר להמשיך במעשיו שהיו יכולים להסתיים באופן חמור יותר.

ב"כ המאשימה ציינה, כי מדובר באלימות שהופעלה במסגרת הפגנה כנסיבה לחומרה ובתמיכה הפנתה לפסיקה.

הנאשם בחר צעיר, הודאתו הייתה רק לאחר שנשמעו עדויות המתלוננים, הוא לא פנה לשירות המבחן ולא מתקיימים בעניינו שיקולי שיקום.

בנסיבות תיק זה עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם, דהיינו 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

3. ב"כ הנאשם התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 32, אב לשני ילדים בני שנתיים וחצי ו-15. הנאשם נעדר עבר פלילי, מקיים אורח חיים נורמטיבי ועובד בחברה לייצור חלקים למטוסים. הנאשם שירת בצה"ל, מתנדב במילואים והשתתף במלחמות ישראל. הנאשם מתנדב בעמותת ספורט בגדרה, בסיירת חסד בעירו ובעמותת "חברים בטבע".

4. ב"כ הנאשם ביקש להתייחס להפגנת יוצאי אתיופיה אשר במועד האירוע הגיעה לנקודת רתיחה, בתום רצף אירועים מורכבים ובין היתר מותו של סלמון טקה ז"ל. מטרת ההפגנה למחות על מציאות חברתית שבה נפגעים אנשים על רקע גזעני. מדובר בנאשם מתנדב ופעיל חברתית, שאך טבעי שיבקש לקחת חלק בהפגנה זו. לשיטתו לא ניתן "להעמיס" על גבו של הנאשם עוולות שביצעו אחרים.

ההגעה להסדר הטיעון יכלה לקרות רק לאחר שמיעת עדויות המתלוננים ולא ראוי לזקוף לחובת הנאשם את שמיעת הראיות. בתום הבירור העובדתי הנאשם הודה בשתי יריקות ובחבלה במזיד ברכב עומד להבדיל מהשלכת אבן לעבר רכב נוסע, שאז פוטנציאל הנזק גדול בהרבה, לרבות חשש לפגיעה בחיי אדם. מדובר אפוא בשריטת במכסה המנוע של רכב המתלוננת. הנאשם נטל אחריות על מעשיו ובנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד בלבד לצד רכיבים כספיים. עוד נטען, כי אף המתלוננים לא ביקשו למצות את הדין עם הנאשם.

5. הנאשם בחר שלא למסור דברים בשלב הטיעונים לעונש.

דין והכרעה

מתחם ענישה אחד או יותר

6. לשיטת המאשימה מדובר בשני אירועים נפרדים ולכן יש לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים. ההגנה לא טענה בעניין זה.

7. בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (מיום 29.10.14, סעיף 24) **נקבע כך:**

"בית משפט זה יצר במרוצת השנים הבחנה בין "מעשה אחד", שמקים מספר עבירות אך בצידו עונש אחד, לבין "מספר מעשים", שמקימים מספר עבירות ומצדיקים הטלת מספר עונשים. במרוצת השנים התפתחו שני מבחנים עיקריים לצורך הכרעה בשאלה דנן:

האחד, **המבחן הצורני-עובדתי**, שבמסגרתו בוחנים האם ניתן להפריד בין פעולות שנעשו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום, דהיינו האם מדובר בפעולה יחידה מתמשכת שלא ניתן לפצלה לתת-פעולות או שמא בשרשרת פעולות עוקבות שכל אחת מהן היא חוליה נפרדת. השני, **המבחן המהותי-מוסרי**, שנוהג בעיקר בעבירות הנעברות בגופו של אדם (להבדיל מעבירות רכוש), ושבמסגרתו מתמקדים בנזקים שגרמה התנהגותו של העבריין לנפגעי העבירה ובאינטרס החברתי שנפגע. **במסגרת מבחן זה נבחנת בין היתר - אם לא בעיקר - שאלת ריבוי הנפגעים. בהקשר זה נקבע והודגש בשורת פסקי דין כי כאשר מדובר במספר נפגעים ממעשה אלימות או מעבירות מין יש לכל אחד מהנפגעים אינטרס עצמאי לשמירה על שלום גופו, אשר מטה את הכף לטובת "פיצול" המעשים והעונשים.**

עוד נקבע בפסק הדין בקשר למבחן הקשר ההדוק, כי **"אירוע אחד יכול לכלול "מעשה אחד" ויכול לכלול גם "מספר מעשים" (סעיף 27)**

ראו גם ע"פ 3206/11 ז'אנו נ' מדינת ישראל (מיום 10.06.13) בו נקבע, כי "יחד עם זאת, נקבע כי במקרים בהם מדובר בעבירות אלימות ינתן משקל מכריע למספר הקורבנות, וזאת כיוון שראוי יהיה להעניש את הפוגע בשלמות גופם של מספר אנשים, אף אם הדבר נעשה ברצף, במספר עונשים".

8. בענייננו, מדובר בשני אירועים שהתרחשו בהפרש של מספר שעות וכלפי מתלוננים שונים. נוכח כל האמור לעיל, ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני המאשימה ובשים לב לפסיקה, מצאתי לקבוע, כי לראות במעשיו של הנאשם כשני אירועים ובהתאם לכך לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במעשיו פגע הנאשם **בערכים החברתיים המוגנים** של הגנה על גופו של אדם, ביטחונו, רכושו ושלוות נפשו. בקשה של אזרח למחות לא יכולה להיות מלווה בפגיעה בעוברי אורח תמימים, שכל מבוקשם הוא להגיע למחוז חפצם, מבלי שיקלעו לסכנה כלשהי מצד מפגינים.

11. בחינת מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן מובילה למסקנה, כי זו הינה במידה נמוכה.

12. אשר ל**נסיבות ביצוע העבירה**, על רקע הפגנה של יוצאי אתיופיה בה נטל הנאשם חלק, הבחינה המתלוננת כי הנאשם ביחד עם אחרים תקף אדם אחר, היא צעקה להם לחדול ממעשיהם, אז אסף הנאשם אבנים, התקרב אליה, קילל אותה ובהמשך הטיח אבן על מכסה המנוע של רכבה, תוך שהוא גורם לשריטות ברכב. בהמשך ירק הנאשם על פניה ולעבר דלת רכבה.

מוקדם יותר באותו היום ובמסגרת אותה הפגנה, בעת שהמתלונן ירד מרכבו בכדי לבדוק מדוע נעצרה התנועה, או אז רצו לכיוון רכבו הנאשם ואחרים כשהם רעולי פנים ובידיהם מקלות והחלו להכות אדם אחר תוך שהמתלונן ואחרים מפרידים בין האחר לבין הנאשם והאחרים. בהמשך לכך שבו הנאשם והאחרים לכיוון הרכב במטרה להכות בשנית את האחר. בעת שהמתלונן הכניס את האחר לרכבו הכו האחרים את המתלונן ובהמשך ירק הנאשם אל תוך הרכב ופגע במשענת הראש של המושב הקדמי. כתוצאה ממעשיו של הנאשם והאחרים נגרמו למתלונן חבלות בדמות כאבים ושריטות מדממות במצחו, בידו השמאלית ובמותן.

13. אשר לקביעת מתחם העונש ההולם בתיק זה הוצגו בפניי שתי גישות שונות.

לפי גישת המאשימה, יש לתת את הדעת לאירוע בכללותו, לרקע למעשים בהם הורשע הנאשם ומשם ללמוד על

החומרה שבמעשיו, אף אם הורשע במעשים קלים.

לפי גישת ההגנה יש להתייחס לחלקו של הנאשם באירוע, מעשים מינוריים, ולא לתת משקל לרקע לאירועים, שכן יתר המעשים החמורים בוצעו על ידי אחרים ולא על ידו.

לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, אני סבורה שיש ללכת בדרך האמצע, דהיינו לבדוק את תרומתו של הנאשם לאירוע בכלל, האם הוא מצטרף לאירוע או מחולל אותו, גם אם לא הורשע ביתר המעשים המפורטים בכתב האישום, כך שהתנהלותו הכוללת תילקח בחשבון. באישום הראשון ניתן ללמוד, כי הנאשם הוא הרוח החיה בקרב מי שתקפו את האחר שלעזרתו נלחצה המתלוננת, הוא נטל אבנים התקרב אליה, גרם לשריטות ברכבה וירק על פניה ועל דלת רכבה. באישום השני חלקו של הנאשם הוא מינורי ביותר, כך שהאחרים הם הדומיננטיים, הן בפגיעה במתלון והן ביחס לאירוע כולו המתואר באישום זה.

כתב האישום תוקן לקולא באופן משמעותי לאחר שנשמעו עדויות המתלוננים, בעיקר עדותו של המתלון באישום השני. משכך, יש צדק בטענת ב"כ הנאשם, כי בהינתן כתב האישום המתוקן לא ניתן לייחס לנאשם את הפעולות האלימות שביצעו אחרים ואת תוצאותיהם ויש להשית על הנאשם את הענישה בהתאם למעשים בהם הורשע.

14. נוכח כל האמור, קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם תעשה ביחס למעשים בהם הורשע, כאשר העובדה שאלה בוצעו כלפי עוברי אורח תמימים שמצאו עצמם בתוך ההפגנה תהווה נסיבה לחומרה, מבלי שיש לתת משקל למעשים שבוצעו על ידי האחרים, אף שהם ברקע למעשיו של הנאשם. הרקע כאמור מלמד על תקיפה אקראית של אזרחים על לא עוול בכפם, אך אין בכך לשנות מהמתחם הנוהג בעבירות של תקיפה סתם המצויה ברף נמוך לצד היזק לרכוש ברף נמוך.

15. ב"כ המאשימה הפנתה לת"פ 33971-12-20 **מדינת ישראל נ' עודד בניטה** (14.03.21), שם הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע שתי עבירות איומים, תקיפה סתם וחבלה במזיד. דובר באירוע שאינו קשור בהפגנה. לחובתו הרשעות קודמות. נקבע מתחם עונש הולם החל מ- 9 ועד 22 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. הושת על הנאשם מאסר בפועל למשך 12 חודשים לצד ענישה נלווית.

כן הפנתה גם לת"פ 16650-08-20 **מדינת ישראל נ' פוטודינסקי** (21.10.20), שם הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה סתם, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ואיומים. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון. במסגרת הפגנה, הנאשם ניגש אל עבר המפגינים, אחז אבנים בידו והחל לזרוק אותם לעבר המפגינים וכתוצאה מכך פגעה אבן אחת בידה השמאלית של המתלוננת. בהמשך שוטרים ניגשו אל הנאשם ומנעו ממנו להמשיך במעשיו, או אז החל לקלל את השוטרים ואיים על אחד מהם. המעשים בוצעו כשהנאשם תחת השפעת אלכוהול. הושת על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים לצד ענישה נלווית.

הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה הינה מחמירה ביחס למעשים בהם הורשע הנאשם שבפניי.

16. אמנם קשה למצוא פסיקה של תקיפה סתם והיזק קל לרכוש במזיד במסגרת הפגנה, אך **מדיניות הענישה**

הנוהגת מעלה, כי בתי המשפט הטילו עונשים החל ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות (רע"פ 1023217 **עובד ראובן נ' מדינת ישראל** (14.3.18)).

17. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נלווים, בגין כל אישום.

18. בנסיבותיו של תיק זה לא מצאתי טעמים לחרוג לחומרא או לקולא ממתחם העונש ההולם.

מתחם הקנס והפיצוי

19. בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מנימאליים בכבוד לו ולמשפחתו (בג"צ 10662/04 **חסן נ' המוסד לביטוח לאומי** (28.2.12)).

20. לא הוצגו בפניי ראיות אודות מצבו הכלכלי של הנאשם. הנאשם עובד.

21. עסקינן בעבירות אלימות שגרמו למתלוננת באישום הראשון תחושת השפלה לנוכח היריקה בפניה וכן פגיעה ברכושם של שני המתלוננים ובהתאם יש לפסוק פיצוי לטובת המתלוננים.

22. תיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם לעניין הפיצוי ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 **רמי לוזון נ' מדינת ישראל** (25.05.2011) נקבע, כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולתו הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע, כי יש להעדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 **עמי גורבץ נ' מדינת ישראל** (08.11.2012)).

23. בנסיבות אלה אני סבורה שיש להעדיף את הפיצוי למתלוננים על פני השתת קנס, כך שהקנס שיושת יהיה בשיעור סמלי. משכך איני נדרשת לקבוע מתחם קנס, אך לו נדרשתי הייתי קובעת, כי בנסיבותיו של התיק ושל הנאשם, מתחם הקנס ההולם הוא בסך של אלפי שקלים, לכל אישום.

גזירת העונש המתאים לנאשם

24. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות

בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות.

הנאשם כבן 32, אב לשני ילדים בני שנתיים וחצי ו-15. הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם עובד בחברה לייצור חלקים למטוסים, שירת בצה"ל ולדבריו מתנדב בעמותות שונות (לא הוצגו ראיות). כחלק ממעורבותו החברתית הוא נטל חלק בהפגנות ביום האירוע על מנת למחות בין היתר על מותו הטרגי של הצעיר סלמון טקה ז"ל. יש לקוות, כי הנאשם הפיק לקחים מהאירועים בתיק זה.

25. באיזון בין השיקולים השונים, ובשים לב לחלוף הזמן ולנטילת האחריות, אני סבורה שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם ולאזן זאת ברכיבים כספיים בדמות פיצוי ממשי למתלוננים.

סוף דבר

26. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים כל עבירת אלימות או עבירת רכוש.

ב. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.2.23.

ג. פיצוי בסך 5,000 ₪ לע"ת מספר 1 הגב' רקפת הילה ספיר. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.10.22 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לתשלום מיד.

ד. פיצוי בסך 5,000 ₪ לע"ת מספר 2 מר יחיאל זאב חיימוביץ. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.10.22 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לתשלום מיד.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי מרכז - לוד.

ניתן היום, כ"ז תמוז תשפ"ב, 26 יולי 2022, במעמד הצדדים.

חתימה